

demokratske strani na »ljudsko voljo«, bode oddalo dne 3. jan. p. l. nad 70 volilnih mož svoje glase Žičkarju. Čobal sme računati le na dva glasa mesta Brežice, Hribar pa tudi ne na mnogo več.

Iz Zdol pri Kozjem. Nič ni slišati o naših državnozborskih volitvah, ravno tako, kakor bi bili popolnoma propali, pa temu ni tako. Volili smo 1. grudnia od 2—4 ure popoldan v prostorih g. župana. Izvolili smo dva zanesljiva in krščanska moža, ki bosta glasovala le za gosp. Žičkarja in vit. Berkso. Omeniti moram, da je na volišče prišlo tudi nekaj takih liberalcev, ki govorijo: Proč s farji itd. A so morali sami oditi proč, ker ničesar niso opravili.

Volilnim možem okraja Sv. Lenart v Slov. gor. Katoliško politično društvo za naš okraj je sklenilo podpirati kandidata dr. Miroslava Ploja v četrti kuriji, dekana Jožefa Žičkarja v peti občni kuriji. Oba kandidata sta se 12. nov. predstavila volilcem pri Sv. Trojici v Sl. gor. in vsi navzoči so odobrili program in nju proglasili za kandidata. Volili boste torej v Ptuj 3. jan. 1901 za peto kurijo Jožefa Žičkarja, 8. januarja za četrto kurijo pa dr. Polja. — Volitve volilnih mož so prav ugodno izpadle v obeh skupinah. Bračko in Visenjaki utegneta dobiti vsak po 5 glasov od nemškutarskih občin okrog Sv. Lenarta in Sv. Trojice. Ploj in Žičkar pa vsak okoli 50. O Hribarju se v našem okraju nikomur niti ne sanja ne.

V občini Gornja Radgona so v peti kuriji zmagali Nemci z dvema glasoma večine. Najodločnejši narodnjaki se volitve niso udeležili. Tužna nam majka!

Pri Sv. Benediktu v Slov. gor. je izvoljenih 9 volilnih mož za dr. Ploja in 6 za Žičkarja.

Dopisi.

Iz Maribora. (Miklavžev večer v »Narodnem domu«) se je obnesel jako lepo. Igra »Zamujeni vlake«, se je razmeram dobro predstavljala. Na nekaj pa vendar opozarjamo, na kar se pri prihodnjih predstavah ne pozabi: vsi so govorili pretižno in prehitro; naša dvorana je velika, občinstvo pa, zlasti pri šaloigrah, živo, in tedaj je treba govoriti prav glasno, ako se bo govorilo glasneje, bode govor že sam od sebe tudi počasnejši. Po šaljivi žalbi kantati, ki je ipak jako ugajala, pa sta nastopila Miklavž in parkelj, zadnji s korom belcebufov, imenitno opravljenih. Zdaj je začelo gori in doli vse

še razni obrti razvili v rokodelstvo. Navadno se je učil sin od očeta, in tako je rokodelstvo pri zadrugi ostalo ter ji čisto dalo ime.

Trgovina. Jeden izmed najljubših opravkov je starim Slovanom bila trgovina; lega domovine med Azijo in zapadno Evropo pa jih je k temu poslu naravno silila. Spravljali so iz azijskega vzhoda v evropski zahod najraznovrstnejše blago. Pa tudi svojih pridelkov so vedno imeli mnogo na prodaj, pred vsem zrnja, živine, platna, sukna, medu, voska in jantarja — samih stvari, po katerih se je v sosednih deželah segalo željno. Vzlasti jantarja nikoli niso imeli preveč, ker ga drugod ni bilo najti; izvažal se je celo k Feničanom, Grkom, in Rimljanom. Pa tudi doma je bil promet z raznim blagom kaj živahen; vršili so se ob določenih časih semnji in sicer v gradovih, ki so ob enem bila trgovinska središča; okoli njih so se radi nastanjali obrtniki in trgovci. Olajševale in pospeševale so pa trgovino ceste in reke, ki so vzlasti v smeri proti morjem služile izvrstno. Čisto naravno je, da so kraji v ugodnih trgovinskih legah posebno naglo se razširjevali, in danes se v obče misli, da imajo najstarejša ruska mesta, nahajajoča se na pradomovinskih tleh, svoje začetke v prastarih trgovskih. Zanimivo je, da denarja v našem smislu stari Slovani niso poznali.

mrgoleti mladih Slovencev in Slovenk in darov ni bilo konca. Posebno pa hočemo zahvaliti Miklavža za lepi nagovor, zlasti za čiste besede, ki jih je govoril in na srce polagal starišem. Stariši, nauk je bil moder, ubogajte ga! — Videlo se je, da se je Miklavžev večer, ki se je letos priredil drugokrat, kaj priljubil; ponoviti se bo moral vsako leto. Ljudstva je bilo toliko, da se je vse trlo in v resnici se je bilo bati, da se galerija vdere. Takrat je Narodni dom zares bil premajhen. Na zadnje še bo le nemški notar dr. Ridinger imel prav, ko je svoje mišle strasil, češ naj bolje hodijo v kazino, da si bodo te prostore sčasoma še najeli Slovenci, ker jim bo Narodni dom postal pretesen.

Iz Jarenine. (Tukajšnje prvotne volitve) so, kakor ste že poročali, izpadle večinoma ugodno. L. 1897. je bilo izvoljenih naših volilnih mož 7, nasprotnih pa 5, letos je naših 9, nasprotni 3, torej smo napredovali. Občina Jarenina je volila enoglasno. V četrti kuriji sta bila izvoljena Ig. Zupanič in Flor. Lorber z 18 glasovi, v peti kuriji pa Anton Lorber in Vincenc Rotman s 44 in 47 glasovi, ker sta v tej kuriji občini Jarenina in Vukovski dol skupaj volili. V Jarenini sami sta dobila 37 glasov. Nasprotniki so prišli 3, toda volili niso; eden izmed njih je razkazoval svojo nemško oliko in hotel narediti prepir, pa naši zavedni volilci so mu kmalu sapo zaprli. Vsi so zapustili volišče veseli in za našo pošteno slovensko stvar še bolj navdušeni.

Vukovski dol je izvolil v četrti kuriji nasprotnika Jan. Šantl, ki je dobil 12 glasov, slovenski kandidat Jože Polančič je dobil 8 glasov. Tudi tukaj bi bili naši zmagali, da se niso nekateri dali pregovoriti in zapeljati od nasprotnikov, ki so s pretenjem, lažmi in s pijačo agitirali za svojo stran. »Če ne greš na našo stran, pa plačuj!« »Robiča ne, on je učiteljem plače povišal!« in druge neumnosti so našim pravili, da bi jih pridobili. Po volitvi so bili res zmage pijani, kajti dva nasprotna moža sta med potjo obležala na travniku. Vsa čast pa Vam, možje, ki ste kakor skala stali na naši strani! Vaša skrb bodi tudi sedaj, da bo število zavednih slovenskih mož vedno večje. Dramite zaspance, poučujte omahljivce, saj se vojskujemo le za pravico in resnico!

V Polički vasi je v četrti kuriji zmagal Slovenec Jož. Jager s 13 glasovi, nasprotnik Leop. Ledinek pa 5 glasov. V peti kuriji je tukaj dobil Slovenec Fr. Kurnik 28, nasprotnik L. Ledinek pa 23 glasov. Ker pa je

S čim se je torej plačevalo? Prva trgovina je bila gotovo le priprosta menjava rečij, ki sta jih menjalca gleštala in z ozirom na osebno potrebo določila kot menilo. Splošno posebno priljubljena je menda bila razna nkrasnina; saj nahajamo prikazen, da človek v dobi prvotnosti po nakrasnini nekako strastno hlepi, pri vseh narodih. Za vso dobo, katero baš razpravljamo, pa velja, da so bila najbolj običajna menila, torej nado-meščovala denar: živina, kože, vzlasti kunje, platno in razni kovinski izdelki. Beseda »skot« (danes v pomenu: mlado živinče, živina; sem spada tudi: skotina-živalsko blato, skotiti, n. pr. krava je skotila) je še v stari slovenščini pomenjalo živino in denar, z besedo »platno« se zdi Miklošiču sorodna beseda »platiti, plačati«, in uhanom rekajo danes na Goriškem tudi »menina«. Dolgosti, zrnje in tekočine so se merile; prve po laktu in sicer po spodnjem, od palca do komolca; kako druge, se pa nič gotovega ne ve.

Smešničar.

Dekle in ura. A: »V čem je gizdava deklica podobna uri na zvoniku?«

B: »Gledamo jo radi, a v hišo je ne jemljemo.«

s to občino v peti kuriji volila tudi majhna Kaniža, ki ima v četrti kuriji 7 volilcev, v peti kuriji pa 32, je pri ožji volitvi zmagal Ledinek z 17 glasovi občine Kaniže in je dobil 40 glasov, Kurnik pa 26. Sicer so se jako dobro držali polički Slovenci in so marljivo delali za našo stvar; toda če bi vsaj 12 volilcev več v peti kuriji pripeljali s seboj, bi bila zmaga tudi tukaj naša. In to se je bilo mogoče. Ob volitvah velja: Vsi volilci na volišče! Če nasprotniki toliko storijo za slabo stvar, koliko več bi se naj storili mi Slovenci, ki vemo, da je stvar, za katero se potegujemo, krščanska in pravična! Vsak naših, ki križem roke drži in ničesar ne stori, pomaga le nasprotnikom!!

V Kaniži je bil v četrti kuriji izvoljen nasprotnik župan Jan. Kramberger. Gotovo najlepše so se skazali Slovenci občine Pesnice, ki so v takem obilnem številu prihiteli od vseh strani na volišče. V četrti kuriji sta zmagala Alojzij Herič in Ivan Sekol s 73 glasovi, nasprotnika M. Drozg in J. Fleischhacker sta dobila 3 glase, v četrti kuriji sta prodrli Leop. Zupanič in Fric Schirmmaul s 23 glasovi, nasprotnika Jan. Gornik in Jan. Jager sta dobila 13 glasov. Nič ni pomagalo pripravljeno vino, nič prigovarjanje, naši so ostali neomahljivi in vsi kakor en mož so oddali svoje glasove našim kandidatom; med našimi volilci je bil tudi 78 letni starček Matija Vernik. Župan Gornik in svetovalec Jager sta bila ta dan sila poparjena, naši slovenski možje pa so bili ta dan veseli in navdušeni, kakor že dolgo let ne tako. Slavne zmage dne 3. decembra se še bodo pesniški Slovenci spominjali leta in leta. Vam pa, iskreni Slovenci občine Pesnice, ki ste omogočili to zmago, ostane hvaležna vsa slovenska domovina.

Kljub živahnemu delovanju nasprotnikov, kljub raznim lažem v slovenščini pisanega pa krščanski veri in slovenskemu ljudstvu nasprotnega lista »Štajerca«, ki že tudi v Jarenini zapeljuje ljudi, kljub razglasom bauerbundarskim zloglasnega Rokitanskega, ki so se širili posebno s pesniške pošte, smo pri teh volitvah Slovenci vendarle napredovali. Možje krščanskega prepričanje in poštenega slovenskega srca so takrat v dejanju pokazali, da vedó, zakaj se je šlo pri teh volitvah. Zato so nastopali srčno in neustrašeno. Cvet jareninske župnije, najvrlejši možje, vsi so stali na naši katoliški in slovenski strani. Tako bodi tudi v bodoče! Kar pa še je sicer dobrih, a nezavednih, te pa vzdramimo, poučimo — da bode naša stranka vedno močnejša. Le tako bomo storiili konec pohujšanju in slabim vzgledom, ki so se začeli od raznih strani vtihotapljati v našo župnijo.

Glej »Dopise« zadej na 5. in 6. strani.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Zakaj torej napadanje? S posebnim pismom z dne 1. nov. t. l. se obrača štajersko namestništvo na spodnještajersko duhovništvo, naj pospešuje ustanavljanje zadrug, kakor so Raifajzenovke, kmetijske, mlekarske, vinarske zadruge itd. Tukaj torej prosi vlada, naj duhovništvo pomaga, v nemških in nemčurskih listih pa dopušča vlada, da se naši duhovniki, ki se posebno toplo zavzemajo za pospeševanje kmečkega blagorja, najstrastneje in najumazaneje napadajo. Nekateri nemški in nemčurski trgovci so si ustanovili celo list »Štajerc«, s katerim hočejo preprečiti kmetom koristno združeno gibanje, in vlada trpi, da se ta list širi tudi potom proste kolportaže. Še nekaj za vlado! V Mariboru se je ustanovila centralna zadruga, a vlada dela največje težkoče, da ne more začeti delovati. Te dni se je zopet moral narediti priziv, naj se vendar

ne delajo ovire, ampak naj se končna ustanovitev dovoli. Vladi pa tudi to lahko povemo, da bo sicer slovenska duhovščina delala za združništvo, toda ne da bi ustanovljene zadruge potem vzel šenererjanski deželni odbor v roke, ampak za Spodnji Štajar se zahteva lastna združna organizacija. O Gradcu, kjer nas samo tepejo in prezirajo, noče dober Slovenec ničesar vedeti.

Svinjetina v Špitaliču. »Domovina« v št. 97. kakor terciarka zavija svoje oči ter z ozirom na dopis v zadnjem našem listu iz konjiškega okraja, kjer se trdi, da so nekje okoli Špitaliča Hriberjanci podpirali »prosto ljudsko voljo« s svinjetino, ve pripovedovati, kako nezasišano je baje za »mariborsko gospodo«, da si privoščijo naš kmet košček mesa tudi o delavnikih. Da bi mi komurkoli bili nevoščljivi, naj uživa že karkoli, to je seveda nespametno in otročje podtikanje, s katerim se ne bavimo. Ampak mi smo v zadnjem listu samo pribili, kako delajo Hriberjevi pristaši »prosto ljudsko voljo«, namreč s smodkami, pijačo in svinjetino.

Vsi na krov! seveda za Hribarja, tako vpije številko za številko »Uč. Tovariš«, glasilo jungovskih učiteljev, ki hočejo veronauk in veroučitelje vreči iz šole. Zadnja številka tega lista je nagromadila zopet celo kopolazi o gosp. Žičkarju, češ da »hoče znižati se itak nizko socialno stališče učiteljstva, da hoče še itak majhen upliv šole zmanjšati in oslabiti, da se poteguje za šestletno šolsko obiskovanje in navdušuje volilce zanjo«. Tukaj je hotel nek učitelj — jungovec svoje tovarše podkuriti proti Žičkarju. Če pa velja kmečke volilce podkuriti proti Žičkarju, potem si mora seveda jungovec znati drugače pomagati. Tako se je n. pr. v Pišecah po jungovskem uplivu izdala parola: »Žičkar je v zvezi z učitelji in je kriv da imajo tako visoko plačo! Proč torej z Žičkarjem!« Namen posvečuje sredstvo, kaj ne, jungovci? Mi smo prepričani, da se že Hribar sam, katerega osebno spoštujemo kot poštenjaka, sramuje svojih trabantov, ki se mu vesijo na suknjo!

„Na Gorici je še tema!“ je vskliknil gosp. Benjamin Kunej, ki je bil poslan kot vladni komisar k volitvi volilnih mož na Gorico pri Brežicah. Mi uvidimo, da je tukaj nujna pomoč potrebna. Zato prosimo c. kr. glavarja v Brežicah, da prižge g. Benjaminu Kuneju prav kmalu potrebno mu luč.

Iz Bučevčevca nam je poslal bračkanec Franz Domanjko popravek, da ne dobiva »Štajarca« in bračkanjskih oklicev od ljutomerskih nemčurjev, kakor je naš dopisnik menil, ampak kar naravnost od ptujskih nemčurjev. Ta popravek je več kakor smešen!

Učiteljske premembe. Stalno je nameščena na Teharjih gospd. Olga Sittig, dosedaj učiteljica v Rečici. Začasno so nameščeni gospodje: Fran Grudnik v Dobjem, Emil Križman na Planini, Ferdinand Golitsch na nemški šoli v Sevnici, Engelbert Hinterholzer na nemški šoli v Brežicah, Josip Polanc v Dobovi, Rudolf Arnšek v Globokem, Fran Kuhar v Kapelah ter gospd. Ivana Piller in Hermina Lunder v Kapelah in Marija Vavpotič. V pokoj bo šel nadučitelj v Dobovi gosp. Srečko Pirc. — Nadučitelj v Zidanem mostu gosp. Blaž Kropelj je dobil pohvalo od deželskega šolskega sveta za zasluge pri stavbi nove šole. Gospd. Berta Köttnar je postala vrtnarica v Slov. Bistrici. Gosp. Ferdinand Laurenček je imenovan pomožnim učiteljem za brežiški politični okraj. Gosp. Pečnik Josip, šolski voditelj v Kapelah je postal učitelj ravnotam.

Dr. Ivan Šušteršič, vodja katoliško-narodne stranke na Kranjskem, je bil včeraj z veliko večino izvoljen poslancem v peti kuriji. Razmerje glasov je okroglo (po telefoničnem poročilu iz Ljubljane): dr. Šušteršič 38.000, Jelenc 11.000, Kopač 3.000.

Iz Kozjega nam piše prijatelj, da je prišel v Kozje gospod potovalni učitelj Bele predavat, a ni imel poslušalcev, ker je župan

pozabil njegov prihod naznaniti. Ljudstvo pa pravi, da Elsbacher nam dolgo županil ne bo.

Na Ljubence se je spraval »Brivec« in jih kar brez zaje brije! To je pravi »fuk«. Znani Korgel, ki živi tukaj v duhu nemčurstva, daje pre »Štajarca« odjemavcem za nameček. Berič Miklavž pa priteguje žandarju P. po krémah — naj duhovniki le govore v cerkvi in ne pri volitvah.

Neosnovana govorica. Po mestu se je na dosedaj nerazvozljan način razširila govorica, da v slovenskem otroškem vrtcu ne bo božičnice, celo to se je hotelo vedeti, da je odločno prepovedana. Na govorici ni besedice resnice, temveč je istina, da se otroci v slovenskem šolskem vrtcu že pridno pripravljajo na božičnico in se veselijo, ako bodo mariborski Slovenci letos v velikem številu počastili njihov »prvi nastop v javnosti« s svojo drago jim navzočnostjo. Tudi to lahko ovadimo — nikar se prestrašiti — da rodoljubne dame pobirajo doneskov za božičnico, s kojimi hočejo razveseliti ubožnejše otročičke.

Jungovski in posilinemški učitelji. Mi smo v zadnjem našem listu v nekem dopisu imenovali nadučitelja gospoda Slanca posilinemca. »Dom.« nam odgovarja na to, da jamči »mariborski gospodi«, da je tudi ta gospod v narodnem oziru vsega spoštovanja vreden. Mi smo se zopet informirali in lahko »celjski gospodi« povemo, da so njihova jamstva piškavega oreha vredna. Mi seveda tudi radi odpuščamo, ako bi se to sploh zahtevali, vsakemu učitelju, če agitira za Hribarja. Toda »Domovina« naj tudi »blazenim telesom« blagovoli odpuščati, ako delajo za Žičkarja. Pečata »jungovstva« pa nikakor ne pritisnemo vsakemu učitelju na čelo. Mi poznamo dobro učiteljske vrste in vemo, kdo je jungovec in kdo ne. Zato tudi z mirnim srcem dopuščamo, da naši dopisniki imenujejo take učitelje za jungovce, ki se zbirajo okoli slavnega gornjegrajskega Rešetarja, znanega iz »Uč. Tovariša«.

Imenovanja. Davčni kontrolor gosp. Ivan Šumenjak je imenovan davkarjem v IX. činovnem razredu. Davčnim kontrolorjem sta imenovana davčna pristava gosp. Friderik Stumberger in Anton Stepic. Davčna oficijala sta postala davčna pristava gospoda Rudolf Illovšek in Miha Windisch.

Slovenke v Gradcu. Piše se nam: Po naključni prideta dve slovenski dekleti v eno hišo služiti, namreč hišna in kuharica, ter sta se med seboj v maternem jeziku pogovarjale. Opazivši to mlada gospa, prihrumi nad hišno ter ji s prstom žugaje zapreti, rekoč: vedve morate nemško govoriti. A komaj odide mlada gospa, prikrči še »ta stara«, rekši: kaj je to? Ali ne bosta nemško govorile? Hišna, vsa žalostna, se poteguje za materini jezik. Iz te zadrege ji pomaga kuharica, rekoč: »Tega nama ne more nihče prepovedati in tudi Vi ne. Raje v tem trenutku službo zapustite, ako ne smeve slovensko govoriti«. A kakšni odgovor? Dovolila je, da smeve slovensko govoriti in še pristavila: To je že lepo, da se potegujeta za materini jezik. Pogumni Slovenki sta zmagali! —

Premog se je našel v Šišici pri Kozjem, in ga že premogariji kopajo nad dva meseca dni. Premog je lep in še neki lepši kakor v Trbovljah, samo denarnih moči je potreba. Našel ga je neki Böhm, pisar kozjanskega notarja in tudi oskrbuje delavce. Začeli so že sicer voziti premog na postajo v Poličane in Rajhenburg, pa kaj, ker je to predaleč. Da bi prišel imovit slovenski mož in kupil zaklad, katerega je dovolj pod zemljo! Dobro bi bilo to za naš ubožni okraj in potem bi se gotovo gradila železnična proga čez Podčetrtek, Sedlarjevo-Dobrova, kakor je že odmerjeno. To je naša želja!

Sv. Miklavž pri Ormožu. V Belišču pri Oseku so umorili neznani hudodelci stolarskega mojstra Vincencija Janežiča, doma

od Sv. Miklavža pri Ormožu. Zapušča ženo s šesterimi otroki.

S kom bi hodil Bračko? Bračko je pristaš znanih razgrajčev v državnem zboru Šenererja in Wolfa. Saj je bil »obman« šenererjanskega društva v Radgoni. Na Dunaju bi torej hodil z razgrajči. Kmetje, pazite!

Smrt Žičkarju. Gospod Žičkar je prejel dne 7. decembra t. l. pismo, podpisano od »socijalnih demokratov«, v katerem mu pretijo, da ga ustrelijo, če se v vseh slovenskih časopisih ne naznani, da odstopi od kandidate. Novega leta ne bo več dočakal; žreb je zadel tovariša Antona K., ki ga ima pokniti. »Mi ne prelivamo radi krvi«, pravijo sociji, »pa če mora biti, naj pa bo...« Novo agitacijsko sredstvo. A Žičkar ostane!

Blag dobrotnik. Pred kratkim na Kranjskem umrla dekan g. Ivan Vesel je zapustil vse svoje premoženje družbi sv. Cirila in Metoda. R. I. P.

„Bismarkove“ ulice prepovedane. Prošli petek je upravno sodišče razpravljalo o pritožbah mesta Inomost in Linc proti tirolskemu oziroma gornjeavstrijskemu deželnemu odboru, ki sta prepovedala imenovanje ulic v teh mestih po Bismarku. — Tirolski deželni odbor je v odloku, s katerim je razveljavil sklep mestnega sveta v Inomostu, naglašal da je tako imenovanje smatrati za politično demonstracijo, ki more žaliti patrijotično čuteče prebivalstvo ter še bolj poostriiti politična nasprotja. Taka čast pristoja le možem, ki so si na poseben način stekli zaslug za državo, deželo ali občino, za umetnost ali znanost. Bismark da ima sicer zaslug za Prusko, ali ne za Avstrijo, Tirolsko in Inomost ter ne zasluži take časti. — Na razpravi med upravnim sodiščem sta se zastopnika pritožiteljev sklicala na vzgled drugih mest: Gradca, Celovca, Litomerice, Cella itd., kjer imajo tudi Bismarkovo ulice, proti katerim pa ni protestovala državna oblast. Upravno sodišče je pritožbo odbilo, češ, da imenovanje ulic spada sicer v delokrog občin, da pa ima ta pravico svoje meje ob državnih in deželnih zakonih in ob občinskem statutu samem, kateri določa, da ima deželni odbor pravico nadzorovati delovanje občine. Členi občine, ki so protestirali proti imenovanju ulic po Bismarku, so bili vsekako opravičeni v to; ker so bili v svojih patrijotičnih čutih žaljeni, sta morala deželna odbora stvar preiskati ter odločiti po svojem mnenju.

Bolezen ruskega carja. Najnovejša poročila govore, da se je carju že toliko obrnilo na bolje, da je upanje da kmalu popolnoma ozdravi. Po vsej Rusiji se že opravljajo zahvalne službe božje za ozdravljenje carjevo. Zdravniki so carju svetovali, naj bi se podal na italijansko Rivirio, a italijanska vlada je baje odklonila odgovornost za varnost njegovega življenja.

Kajenje baje škodi! Nedavno sta v Altoni na Nemškem obhajala zakonska Paulsen dijamantno poroko. O slavnostni večerji se jubilarica, 78-letna gospa, ni dotaknila nobene druge jedi razven mleka in suhorja (cvibak). Potem pa je vzela dolgo pipo ter veselo pušila močen tobak. Žena puši že 30 let, izključno od mleka in suhorja pa živi že 18 l. Pa pravijo, da kajenje škodi!

Mirovna pogajanja v Kini se sedaj menda vendarle prično. Razun angleškega so prejeli že vsi poslaniki navodila, kako jim je postopati pri mirovnih pogajanjih, oziroma dotične vlade so odobrile znane zahteve v skupni noti poslanikov. Prihodnji torek se sestanejo poslaniki k sklepnemu posvetu, ako dojde odgovor iz Londona, in potem stopijo zastopniki v dotiko s kitajskimi pooblaščenici. Tekom pogajanj bo bival kitajski cesarski dvor bržkone že v Pekinu, ki zahteva po izjavi princa Činga samo še zagotovilo varnosti in časti. Kot zelo ugodno znamenje smatrajo poslaniki dejstvo, da je odvzeto Tungfuhsiangu vrhovno poveljstvo nad četami, ki obdajajo cesarski dvor. Pri-

čakovati se pa mora, da se bodo znatno zavlekla mirovna pogajanja, ker bodo na jedni strani poskrbeli zato Kitajci, na drugi pa Angleži in Nemci.

Črešnice. Občinske volitve bi morale biti že septembra, pa niso do danes niti razpisane. Glavarstvo je bojda reklo, da je novi župan, ki je bil namesto odstavljenega voljen za par mesecev, potrjen za 3 leta. To bi bilo proti postavi z dne 2. maja 1864 § 18, (Dečko 11). Okrajne ceste iz Špitaliča do Frankolovega smo krvavo potrebni, da bi količjak lažje spravljali blago v dolino. K stroškom za ceste celega konjskega okraja plačujemo 25 odstotkov doklad in vendar se nam je od nemškega okrajnega zastopa v Konjicah na prošnjo za okrajno cesto odgovorilo kratko in mrzlo, da nimajo nič denarja za take reči. Bodite vendar bolj usmiljeni do potrebnih gorskih govornikov!

Mrtvega so našli 5. decembra na poti v Špitalič Raušovega 17letnega fanta. Strlo ga je, da je padel v grabo z glavo navzdol in se zadušil.

V Selnici ob Muri so zmagali v obeh kurijah Slovenci. Izvoljeni so v 5. kuriji Jurij Žebot s 47 glas. in A. Reisman z 31 glasovi. V 4. kuriji pa Jožef Golob z 28 in Jurij Žebot z 20 glasovi. To je veselo, da celo Slovenci ob Muri tako vrolo napredujejo.

V Sladkem vrhu v cmureškem okraju je zmagal v 5. kuriji Slovenec Potočnik, ki bo glasoval za Mlakarja. V tej občini obstoji šulverainska šola žalostnega slovesa, ki kvari sladkovrške Slovence, ki se pa zadnji čas začenejo vedno bolj zavedati svoje slovenske narodnosti.

V Cirknici v Št. Ilju sta tudi izvoljena dva naša in sicer posestnik Baumann za 4. in krojač Körner za 5. kurijo. Naši so zmagali tudi na Dobrenju in seveda tudi na Cersaku, kjer županuje iskreni Slovenec Hauc.

„Štajerca“ berejo naši nasprotniki v Jarenini. Res čudno, kako so se naenkrat mogli tako zavzeti za slovenščino, v kateri je ta nebodigatreba pisan, ko bi pri šoli jareninski radi imeli le nemščino. Ali jih bo pač „Štajerc“ kaj zbrihtal?

Pri Sv. Jakobu v Slov. gor. so bili izvoljeni menda sami nasprotni volilni možje v obeh kurijah. Volilci so došli — 4! To vam je zavednost! Jakobski rodoljubi za služijo v resnici — usnjato kolajno za zasluge, ki so si jih pridobili pri teh volitvah! Leta 1898. so bili jakobski volilni možje sami vrli narodnjaki.

Iz Ponikve. Liberalci širijo med kmete »Rodoljuba«. Neki pošten mož veleposestnik je dobil na pošti dne 4. decembra »Rodoljuba«. Ko ga mož prečita, ga takoj na drobne kose raztrga. Kmetje, ki ste prejeli v nedeljo 8. decembra »Rodoljuba« št. 25, posnemajte gori omenjenega veleposestnika ter čitajte raje »Domoljuba« št. 23, ki na tanko pojasnjuje vse liberalne »Rodoljubove« laži. »Rodoljuba« so prejeli kmetje, ki se niso nič volitve udeležili. Prejeli so pa tudi ta list taki kmetje, ki so bili volilci in izvoljeni možje za Žičkarja. Dobila sta ga dva kmeta, ki imata naročenega »Slov. Gosp.« To delo, da razširja »Rodoljuba«, opravlja pri nas neki zagrižen liberalec, ki že del časa ruje proti duhovščini. Liberalci hočejo premetiti volilne možje, ki so za kandidaturo Žičkarja. Toda iz te moke ne bo kruha. Nasproti liberalcem stojimo mi kmetje, če treba, trdno kakor skala. Krivi preroki, ali dr. Tavčarja podrepniki ne bodo premagali nas kmetov in tudi ne naše duhovščine, to je brezvercem vse zaman. Skrbno pa se bomo odslej za naprej ogibali takih gostiln, kjer se nahaja liberalna garda.

Posnemajte! Slavna posojilnica v Ljutomeru nakupila je za »bralno društvo za ljutomersko okolico« celo v 12 knjigah vezano A. Gabersčekovo »Slovansko knjižnico«. Bog ji plati!

Društvene zadeve.

Odbor slov. čitalnice v Mariboru je sklenil v zadnji seji, da preloži Prešernovo slavnost na mesec januar, ker mu za prireditve sijajne slavnosti v tem mesecu primanjkuje časa.

Slomšekova proslava. Ptujsko učiteljsko društvo je prisodilo Slomškovo nagrado za najboljši spis v proslavo Slomškove stoletnice gospodu Brinarju ml. Spis je pregledal nadzornik dr. Janko Bezjak.

Bralno društvo na Gomilskem ima svoje letno zborovanje dne 16. decembra t. l. ob 3. uri popoldne v šolskem poslopju s sledečim vspehom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo a) blagajnika b) tajnika. 3. Račun o stroških in dohodkih društva. 4. Volitev novega odbora. 5. Določitev časnikov, ki se naj znanprej naroča in vplačevanje letnine. 6. Nasveti. K obilni udeležbi vabi odbor.

Bralno društvo v St. Pavlu pri Preboldu bo imelo v nedeljo dne 16. decembra po večernicah svoj redni občni zbor. Pri tej priložnosti bo tudi govoril gospod potovalni učitelj M. Jelovšek o živinoreji. Zborovanje se vrši v gostilni pri peku. K obilni udeležbi vabi odbor.

Vabilo k tomboli, katero priredi gasilno društvo v Noršincih pri Ljutomeru v nedeljo, dne 16. decembra t. l. v gostilni g. Marko Vaupotiča v Noršincih. — Začetek ob 3. uri popoldne. K mnogobrojni udeležbi vljudno vabi odbor.

Narodna čitalnica v Celju. Pri občnem zboru »Narodne čitalnice v Celju« dne 26. nov. 1900 izvoljeni odborniki konstituirali so se sledeče: predsednik: gosp. dr. Josip Serbec, odvetnik; podpredsednik: gosp. dr. Ivan Dečko, odvetnik; tajnik: g. dr. Josip Karlovšek, odvet. kand.; blagajnik: gsp. dr. Vladimir Ravnihar, odvet. kand.; knjižničar: g. Matej Suhač, c. kr. profesor; odborniki: g. Lovro Baš, c. kr. notar; g. Janez Krančič, kaplan; g. dr. Hinko Šuklje, zdravnik; gosp. Josip Vrečko, odvetnik; namestniki: g. Fr. Lončar, tajnik Posojilnice v Celju; g. Josip Kožuh, c. kr. profesor.

Gospodarsko bralno društvo v Kozjem priredi v nedeljo dne 23. t. m. ob 4. uri popoldne v gostilni g. Franca Gučeka svoj letošnji redni občni zbor. Vspored: 1. Nagovor predsednika. 2. Čitanje zapisnika lanskega občnega zbora. Poročilo odbora. 4. Poročilo računskih preglednikov. 5. Volitev predsednika, 6. odbornikov, 2 namestnikov in 3 računskih preglednikov. 6. Razni nasveti. — Občni zbor je sklepčen le, ako je navzoča vsaj ena tretjina društvenikov. Ako ne pride k občenemu zboru toliko društvenikov, vrši se čez 8 dni, t. j. v nedeljo dne 30. t. m. ob isti uri drug občni zbor, pri katerem lahko sklepa vsako število udov.

Sv. Lenart v Slov. gor. V shajališču šentlenarskih »fünfarjev« ali Posilinemcev priredil je »Štajerc« preteklo nedeljo volilni shod. »Štajerc«, pravimo, ker so vsa vabila na kmete priromala iz Ptuj. Vse kar leze in gre ter je nemško navdihneno v šentlenarskem trgu, vse je vrelo poslušat: otroci in ženske, hlapci in dekle, komiji, notar, advokat, zdravnik, no vsi pač, celo c. kr. uradniki, iz davkarije vsi izvzemši g. kontrolorja in enega praktikanta! Bračko si je seboj prignal svoje pristaše in Visenjake svoje, še celo leskovski Haložani so prišli in kdo še? Uganite gospod nrednik! Veste tisti Zadravec iz Središča, ki je ono nedeljo sklical v Ormož shod za Hribarja! Torej tisti Zadravec v družbi Bračka in Visenjaka in za Bračka in Visenjaka! Gospod urednik, tega ne razumem, raztolmačite mi Vi! Dozdeva se mi pač, da je utegnil Zadravec shod sklicati v Ormož za Visenjaka in ne za Hribarja! Naših je prišlo na shod kakih 10 iz radovednosti. Volilnih mož smo videli samo troje, ki so pa itak že prej goreli za Bračka in Visenjaka. Shod je otvoril vsemogočni Mravljak. Ta človek je v svoji županski mogočnosti, ne da

bi se izvolil predsednik shoda, izjavil, da on kot župan ima tu vso oblast; kdor hoče govoriti, mora njega prositi in kdor bi se predrznil govornike motiti, ugovarjati, takoj ga da zapreti! Postavil je dva policaja, enega znotraj, enega zunaj na stražo. Imel je nastavljene ploskače, ki so vedno na njegovo komando začeli ploskati in klicati »živio« — zakaj pa ne »hajl«? Bračka in Visenjaka niso razumeli. Zlasti Bračko tako grozovito lomil slovenščino, da se je gabilo najprostejšemu poslušalcu. Govoril je tudi Zadravec. Vsi trije pa so vezali otrobe. »Štajerca« se niti omeniti niso upali. In vspeh, sad? Sad shoda je bil ta, da so se ljudje vobče smejali vsem govornikom. Sedaj so vsaj spoznali slavne kandidate! Dobro je bilo, da so prišli. Nek odličen pristaš nemškutarske stranke se je izjavil o Bračkovu kandidaturi: »das war ein blühender Unsinn« t. j. »to je bil cvet neumnosti«, da so namreč Bračka postavili za kandidata. Nekateri naših so se hoteli oglasiti k besedi, toda zmernejši možje, ki poznajo Mravljaka, so jih odvrnili. Vobče pa se narodnjaki nismo udeležili shoda. Bračko in Visenjaka nista pridobila nič, in mi zgubili — nič.

Ljutomer. Kakor znano, je imel gospod Hribar dne 2. t. m. takozvani volilni shod pri nas ter se je predstavil svojim privržencem in nam nepovabljenim gostom, oziroma volilnim možem v V. kuriji in je razvil svoj program. K sreči za Hribarja ni prišlo veliko kmetov, ker pred nedeljo nihče o tem ni vedel ničesar, izjemši Hribarjevi privrženci, ki so tajno vabili svoje somišljenike. Pri sv. Križu je baje nekdo še le po noči od 1. na 2. decembra prilepil vabilo »narodnega odbora« (?).

Ker toraj velika večina volilcev in volilnih mož ni slišala Hribarjevega programa, po katerem bi on rad deloval v državnem zboru, zato hočem tukaj omeniti tisto, kar zadeva nas. Prisiljen sem pa k temu vsled tega, ker Hribarjevi privrženci popolnoma molčijo o programu Hribarjevem. Imajo že tehtne vzroke! Nam se pa dozdeva, da je potrebno, da izve svet, — kmetje, vinogradniki in mali obrtniki, kar je po mnenju Hribarjevem v blagor teh stanov.

Hribar je med drugim omenil, čujte Haložani in povprek vsi vinogradniki! da hoče on delati na to, da bi se v Haložah namesto vničene vinske trte nasadilo »protje«, ali vrbe, vrbovje, iz kojega se pletejo koši, košeki itd. Presenetila nas je ta novica iz ust gospoda Hribarja.

Vprašam torej očitno vse, ki imajo le nekoliko pojma o rastlinstvu, je-li mogoče, da bi na strmih visokih haložkih bregovih, v pešeni, kameniti, torej suhi zemlji rastlo Hribarjevo »protje«? Iz tega bi človek skoraj moral sklepati da gospod Hribar nikdar ni videl Haloških vinogradov. Bodite uverjeni, gospodine Hribar, da so Haložani mislili, da protje, vsaj navadno, vašega še ne poznajo — raste le ob potokih in rekah, ne pa po bregovih. Vsaj tako sklepajo Haložani iz tega, kar vidijo ob Dravinji in Dravi. Vprašam torej vas, vinogradniki, kdo zasluži večje zaupanje, ali gospod Žičkar, ki je izposloval 60.000 gl. podpore za vničene vinograde ali gospod Hribar, ki nas hoče krmiti z protjem?

Kaj pa bi rad g. Hribar storil za kmeta in maléga obrtnika? Govoril je le o murskem polju, katero pa pozna prav slabo, ter je trdil, da ne kaže obdelovati zemlje, ker premalo rodi. On bi bil za — tovarne! A za kake, to je zamolčal. Menda je mislil na take, v kojih bi delali iz nove, od g. Hribarja iznajdene snovi, razno žito itd. — Lepa hvala, gosp. Hribar, bosta rekla obrtnik in kmet enoglasno. Od kedaj so tovarne sreča za male obrtnike? Ali se ne pritožujejo mali obrtniki, da se jim godi huda zaradi mnogih pridelkov v tovarnah, s katerimi njim ni mogoče konkurirati. To vam pové tudi gsp. Karba, ker je le preveč prepričan, da bi tovarne bile le slaba sreča za njega

in vsacega malega obrtnika, ki bi imel zraven sebe tovarno dotične stroke.

In mi kmetje? Ali bi nam bila tovarna v prid? Menda ne. Kajti da bi opustili poljedelstvo mi murški poljanci, ta je bosa. Že zdaj sili vse v mesta in kmetu primanjkuje delavskih moči, kaj bi še le bilo, ko bi imel tovarne v svojem sosedsstvu? Potem bi res sam moral delati kot črna živina. Je li vaša želja, g. Hribar, oropati nas kmete zadnjih delavskih moči in male obrtnike vničati s svojimi tovarnami do cela?

To je približno vsebina onega dela Hribarjevega programa, s katerim je pokazal — a prezgodaj — kako bi deloval on v državnem zboru, da bi spravil vinogradnike, kmete in obrtnike na — kant.

Konečno omenjam, da je poročilo — brzojav v »Slov. Narodu« — da bi pri nas bil gosp. Hribar edini kandidat za V. kurijo, nesramna neresnica. Velika večina volilnih mož je na strani Žičkarjevi. Pri Sv. Križu imajo baje 7 volilnih možakov-poštenjakov, ki bodo stali trdno za našega »edinega« — našega kandidata — g. Žičkarja. Na svidenje pri volitvah med vinsko trto in Hribarjevim protjem!!

Od Sv. Vida pri Ptuj. (Kandidat Wratschko pogoreli!) To je bilo tekanja, bobnanja, vabljenja! Iz tiskarne Blankeja v Ptuj vsipal se je celi roj žoltih listkov, kakor če bi bile pridrile kobilice! Vse pa je bila le reklama nemškutarjev za prijatelja Franca Vračka, kateri se ponuja slovenskim kmetom kot kandidat za kmečke občine. Za volilni shod v Jurovcih so trobili! Tu bi naj svet videl in občudoval Franca Vračka. Obekli so njegovo ime v slovensko pisavo. Iz kočarja ali želarja so napravili kmeta. Kedaj in kje pa je bil Wratschko že kmet? Ali je morebiti okr. zastop gornjeradgonski kmetija, katera tega kandidata redi?

Poštar in krčmar Schostaritsch, usnjari Friedl, oba brata Strašil, Kollar, Merc z Brega, mladenič Zima, penzionirani uradnik pošte Kalchberg vzeli so kandidata gospoda Wratschkota v svoje posebno varstvo. Prisli so sami na shod v Jurovce; prignali pa so seboj tudi viničarje in hlapce, kateri njih imajo! Pokazalo se je, da Wratschko in prijatelji njegovi iz mest in trgov slabo razumejo, kako se shodi prirejajo!

Niso vedeli, da mora zborovanje voditi izvoljen predsednik! Wratschko je kaj oblasten gospod. Tudi Schostaritsch misli, da lahko komandira. Pa takrat ni šlo! Se vé, da je to gospode od Sv. Vida in z Brega jezilo! Jezo so si hoteli potolažiti ter so tolkli in kričali! Slovenski kmetje pa so videli, kako je ta gospoda olikana! Tudi to so se lahko slišali, kako temeljito in obširno se je Wratschko po lastni izpovedi na imeniten in težaven posel državnega poslanca pripravil. Povedal je namreč, da je okoli pred 30 leti izdelal celo tri razrede ljudske šole, da slovenski po »novi formi« ne zna dobro, ampak le bolje po »stari«. Kaj se je gospod Wratschko še drugega učil v mladosti, to je pozabil povedati, ali pa se mu ni zdelo vredno! Boljši del si je takrat na shodu izvolil kandidatom pete kurije Johann Wisenjak. On je molčal in to je bilo najpametnejše! Najmanje, kar se more od kandidata tirjati je to, da zna saj jezik volilcev, če družega nič ne zna! Kdor niti tega ne zna, naj se ne hodi ponujati za kandidata!

Gornja savinjska dolina. (Ali je ljudska volja za Hribarja ali kaj?) Kdor opazuje boj volilnih mož pri nas, takoj spozna, da je res, kar nam je pisal rojak iz Rusije, »pri vas na Štajerskem smrdi«. »Domovina« zmirom pisari »ljudska volja je, da naj bo Hribar nam Štajarcem za poslanca!« Ali vprašaj enega ali drugega iz tega ali drugega okraja, za koga pa ste pri vas? takoj dobiš odgovor — učitelji tako silijo s Hribarjem. Seveda so to le jungovski učitelji. In da ne bi ti novoveški pismarji tega utajili, pribijmo črno na belo besede »Učiteljskega Tovariša« št. 35, kjer je pisano: »Le še malo

dni in bila se bo odločilna bitka. Dne 12. in 18. t. m. bomo pokazali kranjski, dne 3. in 9. prosinca primorski in dne 3. in 8. prosinca pa štajarski učitelji, v kolikor smo bili kos prevzeti nalogi, delovati s svojim vplivom na to, da prodero pri letošnjih državnoborskih volitvah kandidatje naprednih strank, ki se zavzeti za napredno učiteljstvo in novo šolo. Kakor se nam poroča, je stopilo vse napredno učiteljstvo na krov, ter je z vso vneto in največjo navdušenostjo in odločnosijo zastavilo vse svoje sile za napredne kandidate. Iz teh jasnih besedi je torej razvidno, da je Hribar »naprednjak« po kranjskem vzoru, da je njegovo geslo »vse za vero« le fraza, ker ti učitelji zahtevajo, kakor piše imenovani učiteljski jungovski list št. 11, »Popolno ločitev šole od cerkve«, in da Hribar ni poslanec »ljudske volje«, ampak »jungovske volje«. In da ne bi se pozabila imena teh učiteljev v zgodovini, naj mej drugim najbolj bojevitim gospode omenim v našem okraju: Praprotnik, Žagar, Terčak, Kocbek, Šijanec, drugi pa so samo teh podrepniki in jih ni vredno imenovati. Kako in kje so agitirali, to pa še lahko povemo.

Gornja savinjska dolina. »Ali se res dobra stvar sama hvali, kakor piše »Domovina« in koliko je njej verjeti?« s temi besedami sem sklenil zadnji dopis. In glej v št. 94 »Domovine« berem »Iz Gornje Savinjske doline:« »Dobili smo popolno zadoščenje — piše Hribarjanec — v Gornjemgradu, Bočni, Novi Štiti, Lučah itd.« In zopet: Iz Gornjegagradu poročajo, da je vseh pet občin volilo volilne moze za Hribarja. Oh, zlata duša, sem vskliknil, od kedar pa se je zopet odprla v Vrbovcu fabrika za farbe, da tako »farbajo« naročnike »Domovine!« Menda je vendar niso izlehtali nekateri možiceljni iz Gornjegagradu, ki že za vse predobrega ljubljanskega škofa prosijo, tudi če treba, da bi jim pustil, ko bi morali plačati — pet starih rajnišev. Toda o tem drugokrat. Katerih pet občin je za Hribarja, vtegne vedeti notarjev uslužbenec prijatelj Tona! In Luče! kjer je zibel tekla temu juristu, so tudi za Hribarja? Ne bo dal notarjev dečko! Zakaj Luče, Solčava se ne bo dala za nos voditi več nekaterim Gornjegrajcem. In da bodele vedeli, kje je v Gornjemgrajskem okraju vse za Žičkarja in kje za Hribarja, povemo: Solčava, Luče, Ljubno, Rečica, Mozirje, Kokarje — za Žičkarja. Novaštitfa, Gornjigrad, Bočna — za Hribarja. Ti jungovci se po krščansko šteti ne znajo, kakor je iz tega razvidno. Ne — farbo prodajajo! ravno tako, kakor tisti v Mozirju slučajno zbrani župani in volilci, kateri se še podpisati — ne znajo. To vse govori o moštvu Hribarjevih agitatorjev. In da se ne bi zopet predrznili nas »od nazadnjaške stranke« učiti, jim povemo, da se je gospod Žičkar potegnil za cesto Solčava-Luča, kar lahko berete v »Stenographisches Protokoll, 18 Sitzung, 19. April 1899 str., 203 itd.« Kje so celjski rodoljubi? in da je za vas Luče prosil uravnava Savine pri ministerstvu in tudi dosegel že letos zato komisijon v spomladi. Le poiščite si pri namestništvu ali pa pri ekspozituri akte, ki imajo število 20.797 ex 1899 in bodele videli, v Mozirju slučajno »zbrani župani in volilci« — kako ste lagali — ne farbali! In potem pride »Domovina« in piše: »Nikdar si nismo mislili, da se bodo gotovi gospodje posluževali v svoji agitaciji za Žičkarja orožja, ki je postavno zabranjeno celo vsakemu posvetnjaku. To ravno, da smo posvetni razumniki in preprosti volilci od izobraženih duhovskih slojev pričakovali ednako pošteno agitacijo, nas je varalo v Mozirju in deloma na Rečici.« Kateri »duhovski sloji«, ker dozda se »o duhovskih slojih« nisem nikdar slisal? Mi smo pa že povedali v tem listu, kaka in kdo je delal in kako orožje so agitatorji imeli in se povemo da je prè rekel na shodu v Gornjemgradu Anton Pustoslemsek, da duhovniki hočejo zato Žičkarja, »da bodo laglje dobro jedli in pili«, Šarp v Gornjemgradu, trgovec in okrajnega zastopa načelnik, ki se je od

nekod sem priženil, je lovil enega volilnega moža R. po krčmah in ga nagovarjal, naj glasuje v Celju za Hribarja, Terčak, nadučitelj od Sv. Frančiška je dva dni na Rečici obdeloval nekatere za Hribarja, občinski pisar rečiške občine je kar gorel v nagovarjanju za Hribarja, Žagar je sklicaval shode in če hočete več, povemo vam še lahko, kako ste v Mozirju pobijali Žičkarjevim pristašem okna z govnom mazali vrata in psovali javno duhovnike. Toda o tem drugokrat.

Kje je laž? Kje resnica?

Iz okraja ptujskega.

Sedanje volitve za državni zbor so nas Slovence vsestransko iznenadile. Dobili smo za vsako volilno skupino toliko kandidatov, kakor poprej nikoli! Nepoklicanih je večina teh! Tokrat nastopa nemškutarstvo zelo predržno zoper nas Slovence. Vsako mesto in mestice, vsak trg in trgič, vsako gnezdo mobiliziralo je stare in mlade nemškutarje in nemškutarčke na volilni boj zoper nas Slovence! Kakor pa je odpadnik, izdajca svojega naroda, svoje matere, svoje domovine, najgrša, najostudnejša stvar pod milim nebom, tako je tudi orodje, s katerim nastopajo naši nasprotniki zoper nas pomazanih listih in drugih tiskovinah, po shodih itd., najgrše in najslabše. Njihovo orodje je laž! Pa vendar računijo na to, da je med Slovenci malo razsodnih mož, da Slovenec noče razločevati, kdo mu je prijatelj, kdo sovražnik; da sega prerad potujem; da še nemškutarjev in tistih nemcev ne pozna, katerim so nemškutarji slepo, pa dobro plačano orodje v dosegu namenov, propad slovenske naše domovine.

Mi trdimo, da se poslužujejo naši nasprotniki v volilnem boju zoper nas laži, da hočejo slovenskega kmeta z lažjo preslepiti, na svojo stran dobiti. To se lahko dokaže.

Prešnje čase so se za vse volilne okraje slovenskega Štajerja določevali in izbirali kandidatje na shodu v Mariboru. Ker je v Maribor daleč, ker potovanje v Maribor stane zamudo časa in denar, bila je občna želja slovenskih volilcev, da se vrši shod zaupnikov v vsakem volilnem okraju, kolikor mogoče, v središču volilnega okraja!

Tej občni želji se je letos povsem vstreglo. Tako so imeli kmetijski volilci vsakega sodnijskega okraja čas in priliko, med seboj se pogovarjati zaradi kandidata. V tistih sodnijskih okrajih, kjer imajo politična društva, n. pr. ljutomerski, ormoški, rogaški, šentlenarski in ptujski, lahko so ta društva za shod zaupnikov potrebno pripravila in ukrenila. Kdo je tedaj toli nesramen lažnik, da si upa trditi, da slovenski kmetijski volilci niso imeli prilike, izraziti svojih želj glede kandidatov, da niso bili prašani; da so posvetni in duhovni gospodje brez njih izbrali in postavili kandidate? Šele potem, ko je preteklo dosti časa, ko so se bili vršili že v Celju, Ljutomeru, Ormožu, Mariboru in drugod shodi in posvetovanja, zbrali smo se kmetijski volilci na našo željo še v Ptuj, in so bili povabljeni na shod volilci iz vseh sodnijskih okrajev, kateri volijo v ptujskem enega poslanca v državni zbor. O shodu zaupnih mož v Ptuj so naši nasprotniki spet lagali in še lažejo, da je bilo prišlo dvajset advokatov, mnogo duhovnikov, nič kmetov, da so gospodje vse komandirali! Vse debela, nesramna laž, katere more priti le iz ust propalega človeka! Tovariši iz ptujskega, rogaškega, ormoškega, gornjeradgonskega, ljutomerskega okraja so mi in bodo žive priče, da smo imeli mi slovenski kmetje na shodu zaupnikov prvo in zadnjo besedo! Vi slovenski možje, kateri ne požirate vaših besed, kateri ne zmenjavate vašega prepričanja, kakor se obleka menjava, kateri se ne bratite z nemškutarji in se njih ne bojite, — ne domačih, ne tujih, — ste mi priča, da smo si mi predsednika po naši želji in volji izbrali, da se je v prvi vrsti o tem govorilo, ako bi hotel kateri dober